

[Jørgen Jensen]

at man nu lovfæster det. Hele rådighedsbegrebet misfortolkes i den nuværende situation. Derfor vil jeg igen erindre om, at vi har mange arbejdsløse. Havde vi ikke haft det, ja, så kunne vi have diskuteret, om man skulle gennemføre en stramning, for at der ikke var nogen, der kunne misbruge det, men nu rammer de stramninger mennesker, som er tvunget ud i arbejdsløshed, og det er det, man skal erindre sig.

Hele tendensen er, at man vil stramme over for de ledige i stedet over for de problemer, der er. Vi vil ikke forsvare misbrug af arbejdsfordelingsordninger. Tværtimod har vi altid talt om, at arbejdsfordeling var en fordeling af elendighed. Vi mener også, det er helt urimeligt, at der er arbejdsgivere, der har mulighed for at antage dobbelt så mange arbejdere, som de har brug for, fordi de så har arbejdere til rådighed og kan tage dem ind, når det passer dem; det er samfundet, der betaler. Det mener vi er urimeligt. Vi mener da også, det er urimeligt, at man kan ansætte mennesker 34 timer om ugen og undgå at fastansætte dem. Man sparer penge, og samfundet betaler resten. Det er urimeligt, men måden at løse det er nu engang ikke at straffe dem, som er i den situation som ledige. Måden at løse det på er at gribe ind over for det offentlige, som benytter disse muligheder, og sige, at det må man ikke.

Op så lyder det meget skønt, at arbejdsministeren siger: ja men så er det jo ikke længere en arbejdsmarkedslov, så er det et socialt problem, så er det socialministeren, der skal sørge for, at man ændrer dette forhold. Ja men de sidder nu i regering sammen, og jeg er af den klare opfattelse, at de også aftaler disse stramninger sammen. Ministeren ryster på hovedet, men jeg har ikke set noget konkret bevis for, at han vil gøre noget andet.

Hvis det virkelig var sådan, at ministeren havde tro på egne løfter om, at man vil stramme reglerne over for kommunerne, så var det jo ikke nødvendigt at gennemføre disse stramninger. Hvis det virkelig var sådan, at man havde tro på i denne regering, at man ville bygge de fornødne børnehaver, at man ville forhindre kommuner og amter i at ansætte mennesker 34 timer om ugen, så var det jo ikke nødvendigt at stramme forholdene. Men man ved bevidst, at det vil man ikke, og derfor er det nødvendigt at stramme,

derfor er det nødvendigt at gøre det, man gør her.

Det er også det, der er bestemmende for vores holdning til forslaget. Jeg har sagt før, at jeg selv har administreret en arbejdsløshedskasse, hvor det var nødvendigt at foretage stramninger over for enkeltmedlemmer, men det, man gør her, det er at generalisere, det er at gennemføre stramninger, som vil ramme mange unødvendigt hårdt.

Om de ændringsforslag, der ligger, må jeg sige, at vi går imod det første fra fremskridtspartiet. Jeg vil godt sige, hvorfor vi gør det. Vi er modstandere af arbejdsformidlingen, men at gå ind på de tanker, der ligger i det første forslag, vil vi ikke, for når vi har arbejdsformidlingen, så kan den vel godt komme til at beskæftige sig med noget fornuftigt. Vi tror absolut ikke, at det skaffer flere arbejdspladser, men vi tror absolut, at det vil være givende, hvis man kunne fremkalde en situation, hvor det ikke så meget var medlemmerne, man kontrollerede, som de ledige pladser, der var. Derfor vil vi ikke stemme for det ændringsforslag.

Så vil jeg godt sige om VS' mange ændringsforslag, at hvis ikke det var, fordi man her stod over for tendenser i udviklingen, hvor regeringen altså vil stramme over for de arbejdsløse, og hvor VS med sine forslag vil gøre det modsatte, så var der mange af forslagene, man kunne have betænkelighed ved. Tag f. eks. ændringsforslaget om, at man kun skal have været medlem i 1 måned, eller tag forslaget om, at det, som regeringen foreslår, kun er i den periode, man er medlem af en kasse. Det kunne man have sympati for under normale forhold, men ikke under de nuværende forhold, hvor vi kender ungdomsarbejdsløshed, hvor vi ved, at dette, at man kræver, at de skal være medlem af en kasse for at kunne optjene de 26 ugers arbejde, vel vidende at det vil ramme dem, som er allerførst stillet i dette samfund, dem, som alle siger at de har medlidenhed med, som alle siger at de vil hjælpe. De unge, ja, dem vil det ramme. Derfor kan vi ikke stemme for noget sådant. Derfor vil vi sådan set have sympati for VS' ændringsforslag, fordi det går i den modsatte retning.

Der var andre og bedre måder at løse det på, men de ligger altså ikke på bordet her og nu. Det var at sikre beskæftigelse til de unge. Det var at erkende, at vi har et ansvar fra